

Arrest

nr. 288 149 van 27 april 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 juni 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 december 2022.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 21 december 2022 de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd vastgesteld dat wegens het

verstrijken van de overdrachtstermijn, voorzien in artikel 29 van de Dublin III-verordening, de Belgische autoriteiten verantwoordelijk zijn geworden voor het verzoek om internationale bescherming van de verzoeker. De beschikking concludeerde dat het beroep onontvankelijk lijkt bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. De verweerder richt op 27 en 28 december 2022 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verweerder kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3, van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)).

1.3. Ter terechtzitting stelt de raadsvrouw van de verweerder dat er wel degelijk en tijdig een (gedwongen) overdracht is gebeurd naar de verantwoordelijke lidstaat, met name Roemenië, en dat België bijgevolg niet verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. De raadsvrouw van de verzoeker betwist dit niet.

1.4. Ter terechtzitting stelt de voorzitter dat uit de informatie die de verweerder heeft verstrekt, blijkt dat de verzoeker op 1 september 2022 onder escorte is vertrokken naar Roemenië. Op 7 maart 2023 werd deze informatie door de Raad per J-box aan de advocaat van de verzoeker overgemaakt. De voorzitter vraagt ter terechtzitting aan de raadsvrouw van de verzoeker naar het actueel belang bij het voorliggende beroep nu uit informatie van de verweerder blijkt dat de verzoeker in uitvoering van de thans bestreden beslissing op 1 september 2022 onder escorte naar Roemenië is vertrokken met het oog op de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

1.5. In eerste instantie betoogt de raadsvrouw van de verzoeker dat hij zijn belang bij de voorliggende vordering behoudt nu de overdracht naar Roemenië op gedwongen wijze plaatsvond en dit gegeven het belang bij de voorliggende vordering niet aantast.

Ter terechtzitting wordt bijkomend gevraagd of er nog contact is geweest met de verzoeker sinds de overdracht op 1 september 2022, en of de verzoeker desgevallend het voorwerp uitmaakt van een statuutwijziging. Met name wordt gevraagd of de verzoeker in Roemenië reeds een beschermingsstatuut heeft verkregen. Het verkrijgen van een beschermingsstatuut in Roemenië impliceert immers dat de Dublin III-verordening niet langer van toepassing is, zodat de verzoeker alsdan uit een vernietiging van de bestreden beslissing geen voordeel meer kan halen. Aan de raadsvrouw van de verzoeker wordt gevraagd om het actueel belang bij de gevraagde nietigverklaring toe te lichten, op grond van de concrete verblijfssituatie waarin de verzoeker zich thans bevindt nadat hij op 1 september 2022 onder escorte naar Roemenië is teruggebracht.

Hierop geeft de raadsvrouw van de verzoeker te kennen dat zij geen informatie heeft over de verzoeker en dat zij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad wat het actueel belang betreft.

1.6. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat de verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij

een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Het belang moet bestaan op het moment van het indienen van het beroep en moet tevens blijven voort bestaan tot op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het de verzoeker dan ook toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak nog steeds een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

De Raad wijst er tevens op dat een verzoeker, die het belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het proces moet tonen. Zijn houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook hijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is de verzoeker verplicht medewerking aan de rechter te verlenen wanneer hij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302). *In casu* werd echter geen concrete medewerking verleend bij de vragen die werden gesteld met het oog op het onderzoek van het procesbelang. De verzoeker moet de gevolgen van zijn gebrek aan medewerking met de rechter dragen en het vertoonde gebrek aan belangstelling voor het beroep kan niet worden goedge maakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182).

Gelet op het verzuim van de verzoeker om te antwoorden op de duidelijke vragen die ter terechtzitting van 27 maart 2023 werden gesteld, door onder meer geen concrete duidelijkheid te scheppen omtrent zijn verblijfs- en/of beschermingsstatus in Roemenië, en gelet op het gegeven dat er sinds de overdracht aan Roemenië geen enkele informatie meer bekend is over de verzoeker en hij geen contact meer heeft opgenomen met zijn raadslieden, dient te worden vastgesteld dat de verzoeker geen blijk heeft gegeven van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor en belang bij het door hem ingediende beroep (cf. RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

Bijgevolg moet worden besloten dat de verzoeker geen blijk geeft van het vereiste actuele belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752; RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

1.7. Ambtshalve dient derhalve te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is, bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE